

der ikke kan siges at have indtaget nogen underordnet Stilling som Arkitekt, under 14de Oktober 1820 har erhvervet kongelig Resolution for, at Marmorkirken skulde nedbrydes og Materialierne benyttes til Christiansborg Slot og andre offentlige Bygninger, og den er dødsdømt ved Resultatet af flere Mars Forhandlinger om dette Spørgsmaal, der bleve førte paa en alsidig Maade, idet de forskjellige Autoriteter, der burde have Indflydelse paa Spørgsmaalets Afgjørelse, derved have været repræsenterede. Man kom til det Resultat, at der ikke kunde gjøres noget Hensigtsmæssigt og Nyttigt ved Pladsen, undtagen at bryde Ruinen ned og anlægge en Gade over dens Plads. Under den Forudsætning, at dette dog vil skee, mener jeg, at det, der nu skal gjøres, kun kan betegnes som interimistisk, og at man ikke skal anvende 10,000 Rbd. paa at pynte paa denne Plads, der ved sine Omgivelser altid vil komme til at staae i stærk Modsatning ikke til Ruinen, men til det, man vil staae tilveie. Der er endnu en anden Vanffelighed tilstede, isald man følger den høiterede Ministers Forslag, og det er, at skal der være en aaben Plads eller Gade, maa der sørges for dens Velydning og maastee ansættes en Vægter; luffer man derimod Pladsen, og affjærer der ved Leiligheden for Folk til at gaae derigjennem, da er ikke det vundet, som her tilsigtes. Vil man benytte Pladsen som en offentlig Plads, saa troer jeg, at man hellere maa sætte sig i Forbindelse med Kommunen, og enten forsøge at sælge den Pladsen eller ogsaa bortstjænke den til Fordeel for Rjøbenhavns Beboere. Jeg tvivler paa, at der paa anden Maade kan komme Noget ud deraf, og jeg vil derfor foreslaa at bevilge denne Sum, som jeg ikke troer vil finde nogen hensigtsmæssig Anvendelse.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den ærede Taler har udtalt som sin bestemte personlige Mening, at det vilde være rigtigt at nedbryde Marmorkirken, da maa denne Mening være ham overladt; dens Betydning maa herve paa, hvorvidt man tillægger det ærede Medlems Udtalelser om Spørgsmaal af denne specielle Art større eller mindre Vægt. Forsaavidt han har støttet sig til en Mening, der

er udtalt af afdøde Bygningsinspektør Hansen, da er det en velbekendt Sag, at denne Mand havde en overordentlig Kingaagt — en Feil, han forresten deelte med mange af hans Samtidige — for Alt, hvad Andre havde gjort, navnlig for hvad der hidrørte fra tidligere Tider, og en overordentlig stor Tro paa Fortræffeligheden af sine egne Arbeider. Det er bekendt, at han ved Krudt har sprængt Hvelvinger i Frue Kirke, som kunde have været restaurerede i den ædle Stil, hvori de vare opførte, for at sætte sine Træpiller istedet, og det Forhold, hvori han har staaet til et af de genialeste Arbeider, der ere skabte i Danmark, nemlig Harsdorffs Plan til Kapellet ved Roeskilde Kirke, den Maade, hvorpaa han har bidraget til dens Skkfuldsførelse og hvorpaa han har benyttet endeel der fremkomne Ideer til sin Slotskirke, ere velbekendte Ting. Det er mig ikke behageligt at fremkalde saadanne Erindringer om en Mand, der forlængst er død, der ganske vist som Bygmester havde sine Fortjenester, om ogsaa i en eensidig Retning, og i hvis Planer der var noget Storladent, men jeg er bleven nødsaget dertil ved det, den ærede sidste Taler har anført. Naar man altsaa ikke er enig i, at man bør sprænge og nedrive monumentale Værker for at anvende dem til egne Bygninger, er Hansen den fletteste Autoritet, man kan paaberaabe sig; men derimod er det velbekendt, at baade senere og nuværende Kunstnere have været og ere af modsat Mening. Jeg veed af personlig Erfaring, at Vindesbøll, der ganske vist var en høist genial Arkitekt, som forstod med Alsidighed at bedømme det Skønne og Betydningsfulde i forskjellige Stilarter, har sat Pris paa denne Bygning, og jeg veed, at Thorvaldsen har ytret: „Det kan være, at man tilsidst faaer Livet af den, men jeg haaber, at mine Dine ikke skulle faae det at see;“ det er et Citat, for hvis Rigtighed jeg indestaaer, og jeg veed ogsaa, at andre Arkitekter, som ere ansete for de meest Stemmeberettigede, vilde ansee det for overordentlig sørgeligt, om denne ufuldendte Marmorbygning skulde nedbrydes. Jeg skal herefter henstille, hvorvidt man vil ende Sagen med den orakelmæssige Dødsdom, som er udtalt af den sidste ærede Taler... Forresten har jeg allerede saavel un-